

- f) „Asjades, milles väidetavalt kahju põhjustanud tegevus seisneb tegevusetuses, on eriti oluline olla kindel, et kahju tõesti tekkis etteheidetud tegevusetusest ja et seda ei saanud põhjustada tegevus, mis erineb kostjaks olevale institutsioonile etteheidetud tegevusest”: kohtumäärus *Portela vs. komisjon* ⁽⁸⁾. Teisisõnu, „isegi juhul, kui” ⁽⁹⁾ komisjon tegutses vastavalt oma kohustusele tagada, et tingimused olid kooskõlas liidu õigusega, ei oleks see midagi muutnud, sest „vastastikuse mõistmise memorandum kirjutati alla pärast hageja hoiuste väärtuse vähenemist BoC-s” ⁽¹⁰⁾. Jällegi ei hinnanud Üldkohus argumente, millele tuginesid apellandid; vt muu hulgas eespool punktid d ja e.
- g) Lisaks ja teise võimalusena tuvastas Üldkohus vääralt fakti, et vastastikuse mõistmise memorandum kirjutati alla pärast hoiuste väärtuse vähenemist igas asjas. BoC asjas ei toimunud lõplikku väärtuse vähenemist enne vastastikuse mõistmise memorandumi allkirjutamist 26. aprillil 2013, vaid alles 2013. aasta juuni lõpus.
2. Kui Euroopa Kohus leiab, et vastustajad tegutsesid liidu institutsioonidena, on määruse punktides 55—60 sisalduv Üldkohtu otsus seoses teise nõudega (tühistamine) automaatselt sisutühi.

⁽¹⁾ Määruse punkt 45.

⁽²⁾ Kohtuotsus *Pringle* (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Määruse punkt 45.

⁽⁴⁾ 10.11.2014. aasta määruse punkt 45.

⁽⁵⁾ Vt ka punktid 112–163.

⁽⁶⁾ Määruse punkt 43 ja kohtumäärus, 4.7.2013, *Diadikasia Symvouloi*.

⁽⁷⁾ Määruse punkt 54.

⁽⁸⁾ Kohtumäärus, 17.12.2008, *Portela vs. komisjon* (T-137/07, EU:T:2008:589, punkt 80).

⁽⁹⁾ Kohtuotsus, 25.6.1997, *Perillo vs. komisjon* (T-7/96, EKL, EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Määruse punkt 54.

**Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou ja Lilia Papachristofi 12. jaanuaril 2015 esitatud määruskaebus
Üldkohtu (esimene koda) 10. novembri 2014. aasta määruse peale kohtuasjas T-291/13: Andreas
Eleftheriou, Eleni Eleftheriou ja Lilia Papachristofi versus Euroopa Komisjon ja Euroopa Keskpank**

(Kohtuasi C-9/15 P)

(2015/C 171/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Andreas Eleftheriou, Eleni Eleftheriou ja Lilia Papachristofi (esindajad: *solicitor* C. Paschalides, *dikigoros* A. Paschalides ja A. Riza, QC)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon ja Euroopa Keskpank

Apellantide nõuded

— võtta määruskaebus menetlusse ja lükata vastustajate vastuväited tagasi, mõista viimastelt välja nii käesoleva menetluse kui ka Üldkohtu menetluse kohtukulud ning lahendada asi sisuliselt.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus rikkus oma määruses antud hinnangus liidu õigust mitmel korral järgmistel põhjustel.

- a) Üldkohus tugines asjaolule, et „komisjonile [...] ESM lepinguga antud ülesanded ei sisalda mingit iseseisvat otsustusõigust ja [...] et nende kahe institutsiooni poolt viidatud lepingu alusel tehtavatel toimingutel on siduvad tagajärjed vaid ESM-ile”⁽¹⁾, ilma, et ta oleks hinnanud õiguslikku seisukohta, millega ta nõustus punktis 48 ja mille kohaselt komisjon „ei olnud andnud ära tegelikku kontrolli oma rolli üle otsustusprotsessis, mis tal on ELTL artikli 136 lõike 3 alusel, kohaldades EL lepingu artiklist 17 tulenevat pädevust tegutseda liidu institutsioonina, kelle ülesanne on teostada järelevalvet selle üle, kas [ESM lepingu alusel tehtud tehingud] on kooskõlas liidu õigusega”.
- b) Kohtuotsuses Pringle⁽²⁾, millele Üldkohus tugines⁽³⁾ ja mille kohaselt saavad komisjon ja EKP õiguslikke tagajärgi tekitada ainult ESM-ile⁽⁴⁾, märkis Euroopa Kohus muu hulgas⁽⁵⁾ punktis 164, et „ESM lepingust tulenevad komisjoni ülesanded võimaldavad tal viidatud lepingu artikli 13 lõigete 3 ja 4 kohaselt teostada järelevalvet selle üle, et ESM-i sõlmitud vastastikuse mõistmise memorandumid oleks kooskõlas liidu õigusega” ning punktis 174, et „viidatud lepingu artikli 13 lõike 3 kohaselt vastastikuse mõistmise memorandum, mille üle stabiilsustoetust taotleva liikmesriigiga läbirääkimisi peetakse, peab olema täielikult kooskõlas liidu õigusega”.
- c) Seisukohta, et „liidu vastu esitatud kahju hüvitamise hagi, milles tuginetakse ainult niisuguse akti või tegevuse õigusvastasusele, mida ei ole võtnud või läbi viinud liidu institutsioon või tema teenistuja, tuleb vastuvõetamatuna tagasi lükata”⁽⁶⁾ kohaldati ilma, et oleks hinnatud apellantide kirjalikes seisukohtades esitatud argumente, mille kohaselt „[...] sai EKP tegutseda ainult liidu institutsioonina, sest ESM ei saa liidu õiguse alusel õiguspäraselt teostada tegelikku kontrolli sunnimeetmete rakendamise pädevuse üle, et võimaldada ja/või teostada ja/või tegutseda „ähvarduse” alusel. Sunnimeetmete rakendamise pädevus on ainult EKP-l ning selle teostamist kontrollib komisjon, kes ei saa seda tegelikku kontrolli liidu õiguse alusel üle anda.”
- d) „[T]egevus, mis väidetavalt kahju tekitas, on komisjoni tegevusetus vastastikuse mõistmise memorandumi allakirjutamisel [...]. Kuid sellele memorandumile kirjutati alla pärast hagejate hoiuste väärtuse vähenemist [...]. See vähenemine leidis reaalselt aset [29. märtsi 2013. aasta meetmete] jõustumisega. Seega ei saa asuda seisukohale, et hagejad on suutnud vajaliku veenvusega tõendada, et kahju, mis neil väidetavalt tekkis, põhjustas tõesti komisjonile ette heidetud tegevusetus”⁽⁷⁾. Selles seisukohas ei arvestata määruse punktis 41 viidatud apellantide argumendiga, mille kohaselt „hagejatele tekitasid kahju, mille hüvitamist nad [ELTL] artikli 268 ja artikli 340 alusel nõuavad, [Küprose Vabariigile] 26. aprillil 2013 esitatud [FAF] tingimused ja viis, kuidas komisjon ja EKP nende täitmist nõudsid.” Viis, kuidas nende täitmist nõuti hõlmab ka asjaolu, et komisjon ei täitnud oma kohustust tagada, et tingimuslikkus oli kooskõlas liidu õigusega, ja asjaolu, et EKP ähvardus Küprost eurodega enam mitte varustada ning need moodustavad tegude/tegevusetuse ahela, mis algas 15. märtsil 2013 ja lõppes tingimuslikkuse järgimise nõudega, mis esitati 29. märtsil 2013.
- e) Vastastikuse mõistmise memorandumi sisu vaidlustati põhjusel, et selles viidati eelnevale tingimuslikkusest kinnipidamisele, mis toimus teoreetiliselt enne apellantide hoiuste väärtuse vähenemist, mida Üldkohus ei hinnanud kui protsessi üht lahutamatu osa.
- f) „Asjades, milles väidetavalt kahju põhjustanud tegevus seisneb tegevusetuses, on eriti oluline olla kindel, et kahju tõesti tekkis etteheidetud tegevusetusest ja et seda ei saanud põhjustada tegevus, mis erineb kostjaks olevale institutsioonile etteheidetud tegevusest”: kohtumäärus Portela vs. komisjon⁽⁸⁾. Teisisõnu, „isegi juhul, kui”⁽⁹⁾ komisjon tegutses vastavalt oma kohustusele tagada, et tingimused olid kooskõlas liidu õigusega, ei oleks see midagi muutnud, sest „vastastikuse mõistmise memorandum kirjutati alla pärast hageja hoiuste väärtuse vähenemist BoC-s”⁽¹⁰⁾. Jällegi ei hinnanud Üldkohus argumente, millele tuginesid apellandid; vt muu hulgas eespool punktid d ja e.
- g) Lisaks ja teise võimalusena tuvastas Üldkohus vääralt fakti, et vastastikuse mõistmise memorandum kirjutati alla pärast hoiuste väärtuse vähenemist igas asjas. BoC asjas ei toimunud lõplikku väärtuse vähenemist enne vastastikuse mõistmise memorandumi allakirjutamist 26. aprillil 2013, vaid alles 2013. aasta juuni lõpus.

2. Kui Euroopa Kohus leiab, et vastustajad tegutsesid liidu institutsioonidena, on määruse punktides 55—60 sisalduv Üldkohtu otsus seoses teise nõudega (tühistamine) automaatselt sisutühi.

⁽¹⁾ Määruse punkt 45.

⁽²⁾ Kohtuotsus Pringle (EU:C:2012:756).

⁽³⁾ Määruse punkt 45.

⁽⁴⁾ 10.11.2014. aasta määruse punkt 45.

⁽⁵⁾ Vt ka punktid 112 ja 163.

⁽⁶⁾ Määruse punkt 43 ja kohtumäärus, 4.7.2013, Diadikasia Symvouloi.

⁽⁷⁾ Määruse punkt 54.

⁽⁸⁾ Kohtumäärus, 17.12.2008, Portela vs. komisjon (T-137/07, EU:T:2008:589, punkt 80).

⁽⁹⁾ Kohtuotsus, 25.6.1997, Perillo vs. komisjon (T-7/96, EKL, EU:T:1997:94).

⁽¹⁰⁾ Määruse punkt 54.

Christos Theophilou ja Eleni Theophilou 12. jaanuaril 2015 esitatud määruskaebus Üldkohtu (esimene koda) 10. novembri 2014. aasta määruse peale kohtuasjas T-293/13: Christos Theophilou ja Eleni Theophilou versus Euroopa Komisjon ja Euroopa Keskpank

(Kohtuasi C-10/15 P)

(2015/C 171/13)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Christos Theophilou ja Eleni Theophilou (esindajad: *solicitor* C. Paschalides, *dikigoros* A. Paschalides ja A. Riza, QC)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon ja Euroopa Keskpank

Apellantide nõuded

— võtta määruskaebus menetlusse ja lükata vastustajate vastuväited tagasi, mõista viimastelt välja nii käesoleva menetluse kui ka Üldkohtu menetluse kohtukulud ning lahendada asi sisuliselt.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus rikkus oma määruses antud hinnangus liidu õigust mitmel korral järgmistel põhjustel.

- a) Üldkohus tugines asjaolule, et „komisjonile [...] ESM lepinguga antud ülesanded ei sisalda mingit iseseisvat otsustusõigust ja [...] et nende kahe institutsiooni poolt viidatud lepingu alusel tehtavatel toimingutel on siduvad tagajärjed vaid ESM-ile” ⁽¹⁾, ilma, et ta oleks hinnanud õiguslikku seisukohta, millega ta nõustus punktis 48 ja mille kohaselt komisjon „ei olnud andnud ära tegelikku kontrolli oma rolli üle otsustusprotsessis, mis tal on ELTL artikli 136 lõike 3 alusel, kohaldades EL lepingu artiklist 17 tulenevat pädevust tegutseda liidu institutsioonina, kelle ülesanne on teostada järelevalvet selle üle, kas [ESM lepingu alusel tehtud tehingud] on kooskõlas liidu õigusega”.